

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г.С. Сковороди

Факультет іноземної філології

До 215 річниці ХНПУ імені Г.С. Сковороди

МАТЕРІАЛИ
II СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ,
ПРИСВЯЧЕНОЇ МІЖНАРОДНОМУ ДНЮ СТУДЕНТА
(15 листопада 2019 року, місто Харків)

Харків

2019

УДК 81+82+371.3:811
ББК 74.580.268
М34

За загальною редакцією
кандидата філологічних наук, доцента **Т.В. Подуфалової**

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди*

(протокол №6 від 05.11.2019 р.)

М34 Матеріали II студентської науково-практичної конференції, присвяченої Міжнародному дню студента (15 листопада 2019 року, місто Харків) / За заг. редакцією канд. філол. наук, доц. Т.В. Подуфалової. Харків: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2019. 89 с.

У збірці представлено матеріали II науково-практичної конференції магістрантів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди, присвячені актуальним проблемам іноземної філології та методики навчання іноземних мов.

Для викладачів, аспірантів і студентів філологічних факультетів закладів вищої освіти.

Видано за рахунок авторів

© Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди, 2019

Савицька Карина. The Use of Technological Devices in English Language Teaching	65
Савченко Анастасія. Еволюція готичного роману в ХІХ–ХХ ст.	65
Сердюкова Тетяна. Антиутопія в англійській літературі ХХ століття	67
Серемчук Олег. Проблема перекладу ідіом як актуальне питання сучасної лінгвістики	68
Сіряк Юлія. Міфологема храму в романі Вільяма Голдінга «Шпиль»	69
Смирнова Євгенія. Статус штучних мов у сучасній лінгвістиці	70
Суббота Вероніка. Відображення емоцій у фразеологізмах сучасної англійської мови	71
Токарєва Вікторія. Вербалізація проявів невербальної поведінки персонажів роману Ш. Бронте «Джейн Ейр»	73
Толмачова Катерина. Фонетичний аспект у методиці навчання французької мови на початкових етапах (урок «зеро»)	75
Федоренко Яна. Особливості перекладу медійних текстів з англійської мови на українську	76
Федорова Катерина. Відмінності між діловим листуванням у британській та американській культурах	77
Фоцій Марія. Історія появи емодзі	78
Черкаська Катерина. Шекспірівська тематика у творчості А. Мердок	80
Чихаріна Карина. Захід-Схід: Проблема діалогу культур у творчості Сомерсета Моєма (на прикладі збірки «На китайській ширмі»)	82
Шаутдінова Альона. Англійські лексичні запозичення у сфері комп'ютерної техніки в сучасній німецькій мові	83
Шестак Марина. Засоби вираження оцінки в мотиваційному дискурсі	85
Шило Таїсія. Кольороназви у творах В.С. Моєма	86
Шпаченко Світлана. Mythological and Legendary Characters in the Novel by M. Shelley <i>Frankenstein</i>	87

Появі класичної антиутопії передували романи-попередження, автори яких прагнули показати, які плоди в найближчому майбутньому можуть принести тривожні явища сучасності: «Прийдешня раса» (1871) Е. Булвер-Літтона, «Колона Цезаря» (1890) І. Донеллі, «Залізна п'ята» (1907) Д. Лондона.

Серед кращих антиутопій ХХ століття – романи О. Хакслі, Г. Уельса, Д. Орвелла, Р. Бредбері та ін. «1984» (англ. «Nineteen Eighty - Four») – фантастичний роман Джорджа Орвелла з елементами сатири. «1984», «О чудовий новий світ» О. Хакслі.

У всіх творах зображені люди, які втратили зв'язок з природою, з інтелектуальним спадком людства, та між собою. Вони поспішають на роботу або з роботи, ніколи не кажучи про те, що вони думають або відчують, розмірковуючи лише про безглузде і порожнє. Вони забезпечені, і в безпеці; вони ніколи не хворіють, не бояться смерті, їм не докучають батьки і матері, діти або дружини. Думки, вчинки і почуття у людей повинні бути ідентичні, навіть найпотаємніші бажання одного повинні збігатися з бажаннями мільйонів інших. Мешканці цього товариства виховуються на простих істинах, таких як «Свобода – це рабство. Незнання – сила. Війна – це мир». Уряд веде війну, але ніхто не замислюється, з ким і для якої мети. Війна в цьому світі потрібна не для влади над іншими територіями, а для повного контролю всередині країни.

Жанр антиутопії в наш час знаходить все більшої актуальності. Багато англійських авторів антиутопічних творів першої половини ХХ століття намагалися передбачити саме той час, в якому ми проживаємо.

Антиутопія в літературі ХХ століття як жанр, який висловив тривоги і побоювання людей «технічного століття». З часом, антиутопія стала мовою спілкування.

ПРОБЛЕМА ПЕРЕКЛАДУ ІДІОМ ЯК АКТУАЛЬНЕ ПИТАННЯ СУЧАСНОЇ ЛІНГВІСТИКИ

Олег СЕРЕМЧУК

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент І.В. Жарковська

Ідіоматичні вирази, незважаючи на певний рівень характерності і самобутності, широко використовуються як в усній, так і в писемній мові. Однак теоретичний та практичний аспект перекладу таких одиниць з англійської на українську мову має певні прогалини і недоліки, а відсутність повноцінного, остаточного і комплексного дослідження цього питання лише додає цій темі актуальності. Проте, слід пам'ятати що проблема перекладу ідіом не є новою, оскільки присутній певний рівень асиметричності у співвідношенні значень конститuentів, тобто складників, ідіоми та сумарного значення самого вислову, який ми отримуємо з сукупності цих складників розташованих в певній закономірності. Проблемність в розбіжності між семантикою власне ідіоми і семантикою її елементів підкреслювали в своєму визначенні Дж. Сейл і У. Мак-морді, які стверджували що ідіомою є сукупність

слів, які коли взяті разом означають щось зовсім інше на відміну від кожного відокремленого слова в цій ідіомі. У вітчизняній науці способи передачі значення ідіом розроблялись і досліджувались такими вченими як І.В. Корунець, Б.М. Ажнюк, Р.П. Зорівчак. В процесі перекладу ідіом як ніколи важливими є обидва критерії будь-якого перекладу — прийнятності і адекватності. Адекватність вважають вичерпною передачею смислового змісту оригіналу з збереженням функціонально-стилістичної відповідності йому. Прийнятність, на противагу адекватності, полягає в тому, що текстовий матеріал мови оригіналу повинен стати максимально доступним і зрозумілим носіям мови перекладу. Між цими двома критеріями не рідко виникає колізія, оскільки при перекладі ідіоми буде складно забезпечити зрозумілий переклад цілої ідіоми, при цьому не жертвуючи функціонально-стилістичною формою цілого виразу чи передачею смислового змісту окремих конститuentів ідіоми, і навпаки. Саме така двоякість спричиняє складність в перекладі ідіом для будь-якого перекладача. Прикладом коли перевагу було надано адекватності над прийнятністю є переклад ідіоми “to vanish in the thin air” — «як корова язиком злизала», де в процесу перекладу образ повітря повністю замінено. Однак досягти рівноваги між адекватністю і прийнятністю теж можливо, наприклад “to be born under a lucky star” зазвичай перекладають «народитися під щасливою зіркою», що і зберігає образи мови оригіналу, і зрозуміло доносить зміст ідіоми до носія мови перекладу.

МІФОЛОГЕМА ХРАМУ В РОМАНІ ВІЛЬЯМА ГОЛДІНГА «ШПИЛЬ»

Юлія СІРЯК

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент Ж. О. Кононова

Міфологеми є невід'ємною частиною творів Вільяма Голдінга. Під міфологемою розуміється реалізація архетипу в художньому творі, запозичення у міфу тем і мотивів, у сучасній літературі слово «міфологема» часто використовується для позначення свідомо запозичених міфологічних мотивів і перенесення їх в світ сучасної художньої культури.

Письменник вводить даний прийом, щоб показати єдиний цілісний світ, свій неповторний Всесвіт. Також, символічність міфологічних елементів дає можливість розширити діапазон інтерпретацій його творів і надати образам яскравість. Міфологеми можна розглядати як художній прийом, який застосовується автором для надання твору притчового характеру, до чого Голдінг і прагне.

У контексті роману «Шпиль» Храм розглядається як відбивання всього духовного світу більшості населення та стає своєрідним вігвамом між земним та небесним. Також спостерігається паралель, проведена між Храмом та самою Людиною: духовне та матеріальне (архітектура і символіка християнських споруд). Кам'яні статуї у Храмі порівняні з людськими душами, у той час, як соборні стражі гаргуйлями символізують його дійсного стража — Джосліна.